

Sygn. akt II CSK 835/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku W. K.
przy uczestnictwie G. Spółki Akcyjnej w W. i P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
o ustanowienie służebności przesylu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 28 sierpnia 2015 r., sygn. akt V Ca 371/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika G. S.A. w W.
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wobec tego, że przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zakres a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Publicznoprawny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada jedynie czy wystąpiły ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania, to jest czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy zachodzi nieważność postępowania lub czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

Wnioskodawczynie w skardze kasacyjnej odwołała się do przyczyny z pkt 1 powołanego przepisu, to jest występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a sformułowane przez nią zagadnienia prawne sprowadzają się do oczekiwania odpowiedzi na sześć następujących pytań:

1. Czy dopuszczalne jest ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określania nieruchomości władnącej?

2. Czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzanej służebności tj. niewskazanie sposobu wykonywania prawa, którego dotyczy zasiedzenie oraz strefy, na której może być wykonywane?

3. Jaka jest treść służebności przesyłu zasiedzanej przez uczestnika w sytuacji gdy uczestnik ten podniósł zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawcy?

4. Czy służebność przesyłu uregulowana w art. 305¹ do 305⁴ k. c. jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej?

5. a w razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pierwsze pytanie - czy przed uregulowaniem w art. 305¹ do 305⁴ k.c. służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa?

6. a w razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na drugie pytanie - czy okres posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przed jej uregulowaniem w art. 305¹ do 305⁴ k.c. podlega zaliczeniu do okresu posiadania niezbędnego do jej zasiedzenia?

Obszerne uzasadnienie tych wątpliwości wskazuje, że skarżąca nie aprobuje wykształconej w orzecznictwie Sądu Najwyższego linii orzecniczej, z której wynika, iż na pytania pierwsze i drugie a także piąte i szóste Sąd

Najwyższy wielokrotnie już odpowiadał pozytywnie. Z kolei rozstrzygnięcie o charakterze służebności uregulowanej w art. 305¹-305⁴ k.c. (a więc czy jest to służebność gruntowa czy też trzeci rodzaj służebności) nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podobnie jak i dla skuteczności podniesionego w postępowaniu o ustanowienie służebności przesyłu zarzutu zasiedzenia służebności o treści służebności przesyłu nie ma znaczenia zakres służebności nabytej przez zasiedzenie.

Biorąc pod uwagę, że jak dotychczas orzecznictwo Sądu Najwyższego w materii przedstawionej przez skarżącą pozostaje jednolite (por. m.in. uchwałę z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003 r., nr 11, poz. 142; uchwałę z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/08, Biul. SN 2008, nr 10 s. 7; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, M. Prawn. 2006 r., nr 19, s. 1016 oraz z dnia 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, nie publ.; uchwałę z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13, OSNC 2013 r., nr 12, poz. 139); uchwałę z dnia 23 marca 2016 r. III CZP 101/15, Biul. SN 2016 nr 3, poz. 7) nie ma wystarczających podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na sformułowane zagadnienia prawne.

W związku z powyższym, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. i § 7 pkt 3 w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

jw